

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 listopada 2008 r. skargi K. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 29 października 2007 r., sygn. akt I ACz (...)

wydanym w sprawie z powództwa K. K.

przeciwko H.(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R.

o zapłatę,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powód K. K. złożył skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 29 października 2007 r., oddalającego zezwolenie powoda na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 5 kwietnia 2007 r., w którym odrzucono skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 22 sierpnia 2006 r. Tym wyrokiem oddalono powództwo powoda skierowane przeciwko pozwanemu ubezpieczycielowi o odszkodowanie, a wniesiona od niego apelacja powoda została ostatecznie odrzucona (postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 31 października 2007 r.).

Z treści skargi wynika to, że objęty jest nią także wyrok Sądu Okręgowego z dnia 22 sierpnia 2007 r. [pkt (...) skargi]. W pkt 2, 4 i 9 skargi wskazane zostały przepisy prawa materialnego i procesowego, które – zdaniem skarżącego – zostały naruszone przez postanowienie Sądu Apelacyjnego wskazanego w skardze, natomiast w pkt (...)

skargi wyszczególnione zostały przepisy, które zostały naruszone wydaniem zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 22 sierpnia 2007 r. Według skarżącego, wyrządzenie powodowi szkody w wysokości 167.337,00 zł przez wydanie obu orzeczeń jest bezsporne, ponieważ „pozwany odmówił omyłkowo wypłaty odszkodowania, tylko z tego powodu, że dwóch pracowników magazynowych nie zawiadomiło powoda o włamaniu do magazynu”. Wzruszenie zaskarżonych orzeczeń w drodze wniesienia innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Z powodu odrzucenia apelacji nie można było wnieść skargi kasacyjnej, a wniosek o wznowienie postępowania został również bezzasadnie oddalony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W treści każdej skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem określonego orzeczenia powinny znaleźć się elementy określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c., w tym uprawdopodobnienie szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia prawomocnego, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Nie chodzi tu jednakże o jakiegokolwiek ogólne twierdzenie, że szkoda taka powstała. Wspomniane uprawdopodobnienie polega mianowicie na przedstawieniu odpowiedniego wyводу wskazującego na to, że szkoda została wyrządzona, określającego czas jej powstania i postać uszczerbku oraz eksponującego istnienie związku przyczynowego pomiędzy tą szkodą i wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSN 2006, z. 7/8, poz. 141; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006, III CNP 55/06, nieopubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., II CNP 147/07, nieopubl.). W treści wniesionej skargi (w jej pkt 10) znalazło się ogólne stwierdzenie, że wyrządzenie powodowi szkody w wysokości 167 337,00 nastąpiło przez wydanie obu objętych zaskarżeniem orzeczeń. Brak tu jest odpowiedniego, określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., pogłębionego wyводу prawnego, który uprawdopodobniałby wyrządzenie tej samej szkody (w takiej samej wysokości) przez dwa orzeczenia sądowe o różnym charakterze procesowym. Nie wykazano przede wszystkim związku przyczynowego pomiędzy określoną przez skarżącego szkodą a każdym z orzeczeń w sposób zindywidualizowany dla tych orzeczeń.

Skoro skarga powoda nie spełnia zasadniczego wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. należało ją odrzucić na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. jako niedopuszczalną.